

Moartea și nenorocitul

Gheorghe Asachi

Un lemnar din cei sărmani,
Plin de grijă și de ani,
Cărând vreascuri grele-n spate
Din pădure pe la sate,
Se-nturna încetișor
La săracul foișor.
Obosit, neputincios,
Pune sarcina sa jos
Și-și aduce aminte-anume
Câte suferă pe lume.
Că de când el s-au născut
Rele numai au văzut.
Fără vîpt de multe ori,
Fără somn adeseori,
Toată noaptea-n gânduri zace,
Ziua nicicum are pace,
Căci vătavul rău și tont,
Boierescul peste pont,
Birul greu și mii beilice,
Doi ficii și patru fiice,
O soție sfăditoare
Viața-i umple cu lungoare,
Încât vrînd a-și face seamă
Ca să vie moartea cheamă.
Nesățioasa deci bătrână,
Țiind secerea în mână,
Repede s-au arătat
Și ce vrea l-au întrebat.
Văzînd fioroasa moarte,
Spăimîntat lemnarul foarte
Zice: Rog ajută un pic
Ceste lemne să rădic!
Moartea curmă toate cele,
Omul însă-i mai dorit
A suferi mii de rele,
Decît a fi mîntuit!